

GŁOS NARODU

Nr. 107. — ROK XLII.	REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA, KRAKÓW, UL. ŚW KRZYŻA 11		KONTO P. K. O. WARSZAWA NR. 140.055. — KONTO P. K. O. KRAKÓW, NR. 401.099.		Redakcja niezamówiła wysłać do odbiorcy, który nie zwraca i nie honoruje, listów nieopłaconych nie przyjmuje.
	CZWARTEK 18 KWIETNIA 1935.	Przedpłata wynosi:		W Krakowie	na całym obszarze państwa polsk. z przesyłką pocztową
Miesięcznie		5 zł.	4-50 zł.	5 zł.	8 zł.
TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44, 144-06.				Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.	
				Redakcja przyjmuje strony od godziny 11. do 13.	

P. min. Beck w Genewie

Podaliśmy wczoraj streszczenie mowy, którą p. min. Beck wygłosił na posiedzeniu Rady Ligi Narodów w sprawie wniosku trzech mocarstw (Francji, Anglii i Włoch) o potępienie samowolnego kroku Niemiec z dnia 16 marca. Mowa ta odbiega od stanowiska zajętego przez p. min. przy głosowaniu. Cóż bowiem powiedział p. Beck. Treść najważniejszego jej ustępu da się sformułować w tych paru słowach:

— Polska „nie widzi potrzeby“ (!) zajmowania się tą sprawą.

Na szczęście jednak inne stanowisko zajął p. min. Beck przy głosowaniu nad wnioskiem.

PO STRONIE NIEMIEC (?). Przypatrzmy się temu stanowisku rządu polskiego! Nie jest i tym razem bardzo jasne i bardzo zdecydowane. Dotąd, gdy szło o stosunek do niemieckich postulatów, Polska uprawiała przysłowiowy taniec wśród mieczów; nie chciała angażować się wyraźnie po stronie Niemiec, ale też i po stronie Francji, Genewska mowa p. min. Becka z dn. 16 IV. idzie po tej samej linii. Postawiona wobec konieczności zajęcia zdecydowanego stanowiska w sprawie zbrojeń niemieckich, przez usta min. spraw zagranicznych. Polska nie oświadcza, że staje po stronie Niemiec. Uważa za wprawdzie że niema „potrzeby“ przywołania Niemiec do porządku, że nie zachodzi konieczność potępienia jej samowolnego przywrócenia powszechnej służby wojskowej i podniesienia liczebności armii — że wreszcie wyraźne naruszenie traktatu wersalskiego przez Rzeszę niemiecką nie stanowi żadnego niebezpieczeństwa dla pokoju.

Ale w głosowaniu staje po stronie Ententy.

Był czas, kiedy się zdawało, że decyzja rządu niemieckiego z 16 marca wywoła sprzeciw tylko Francji. Dziś jest inaczej. Protest Francji został zaakceptowany przez Anglię i Włochy. — a wniosek o potępienie Niemiec został podpisany przez wszystkie te 3 mocarstwa: Anglię, Francję i Włochy.

W takich warunkach słowa p. min. Becka brzmią dość dziwnie.

PODSTAWY POGŁĄDU P. MIN. BECKA. — Byłyby do rozważenia następstwa tego wystąpienia Polski. Trzeba się jednak z nim wstrzymać.

Natomiast trzeba rozpatrzyć pytanie, na czym oparł p. min. Beck swój pogląd i czemu przypisać jego niefrasobliwe stanowisko w sprawie pogwałcenia traktatu wersalskiego? Odpowiedź znajdziemy w tej samej mowie, o której piszemy.

P. min. Beck dał do zrozumienia areopagowi genewskiemu, że Polska nie przywiązuje już tak wielkiej wagi do traktatów pokojowych, ponieważ są ustawicznie naruszane — ani też do projektowanych paktów ogólnych, ponieważ z jej zdaniem najlepszą gwarancją pokoju są układy dwustronne; Polska zawarła je tak ze wschodnim, jak zachodnim swoim sąsiadem, i jest przekonana, że na tej drodze najlepiej zabezpieczyła pokój w środkowej Europie.

Nie pierwszy raz wypowiada p. min. Beck ten pogląd. A prasa rządowa w Polsce uznaje go za kanon polskiej polityki zagranicznej.

W tym względzie różnimy się zasadniczo z p. min. Beckiem. W szczególności nie podzielamy jego opinii, by pakt o nieagresji polsko-niemieckiej stanowił zabezpieczenie pokoju.

P. min. Beck — jak wogóle duży odłam opinii kół rządowych — ulega pewnemu złudzeniu co do Niemiec. Sądzi mianowicie, że pokojowe w stosunku do Polski zapewnienia oficjalnych ster Rzeszy niemieckiej opierają się na woli pokoju. Są one jednak, według naszego najgłębszego przekonania, tylko taktycznymi posunięciami.

Niemcy nie są jeszcze gotowe do wojny!

Oto jest sens ich wszystkich poczynań z ostatnich miesięcy... Ani technicznie, ani politycznie! Armia i technika wojenna Rzeszy jest dopiero w trakcie doskonalenia się, choć — przynajmniej — bardzo szybko odrabia „zaniedbania“ i braki. Nadto, co najważniejsze, nie zdołały Niemcy stworzyć jeszcze bloku państw, któreby z nimi miały pójść do wojny. Oto, czym należy tłumaczyć „pokojowe“ zapewnienia kierowników Rzeszy. I zapewnienia te będą się jeszcze często powtarzać. Tak często i tak długo, jak długo Niemcy nie dozbiorą się do wymaganego poziomu i jak długo nie stworzą w Europie bloku państw germanofilskiego o charakterze sojusznictwa-wojskowym.

Na szczęście — jak donosi P. A. T. — wniosek trzech mocarstw przeszedł jednomyślnie. Głosował więc za nim i p. min. Beck. Mową się nie zachwycamy, ale z głosowania jesteśmy zadowoleni. W. Z.

Kupuj tylko
W DROGERJI im. SW. TERESY
STEFANA HYŁY KRAKÓW WISŁNA.

mydła, kremy, perfumy, wody kolońskie, kosmetyki, gabki, galanteria toaletowa, zioła, chemikalja i t. d.

TOWAR W WIELKIM WYBORZE, NAJLEPSZEJ JAKOŚCI.

Ceny niskie. Ceny niskie.

Rezolucja Francji Anglii i Włoch o potępieniu Niemiec.

Genewa 16. 4. W uzupełnieniu wczorajszych wiadomości z posiedzenia Rady Ligi Narodów stwierdzić należy, że na tem posiedzeniu min. Laval przedstawił i umotywał wnioski uchwalone przez trzy państwa: Francję, Anglię i Włochy o potępieniu decyzji rządu Rzeszy z dnia 16 marca. Treść rezolucji jest następująca:

Rada zważywszy: 1) że skrupulatne poszanowanie wszystkich zobowiązań traktatowych jest podstawową regułą życia międzynarodowego i pierwszym warunkiem utrzymania pokoju,

2) że jest istotną zasadą prawa międzynarodowego, iż żadne państwo nie może zwolnić się od zobowiązań traktatowych, ani ich zmienić bez zgody innych kontrahentów,

3) że ogłoszenie ustawy wojskowej z 16 marca 1935 r. przez rząd niemiecki jest sprzeczne z temi zasadami,

4) że rząd ten nie mógł przez jednostronny akt stwarzać dla siebie żadnego prawa,

5) że ta jednostronna akcja, wprowadzając nowy czynnik zamieszania do położenia międzynarodowego, musi się przedstawiać jako groźba, skierowana przeciw bezpieczeństwu europejskiemu,

zważywszy z drugiej strony:

6) że rządy brytyjski i francuski, do których przyłączył się rząd włoski, przedstawiły rządowi niemieckiemu 3 lutego 1935 r. program ogólnego układu, mającego na podstawie swobodnych rokowań w sprawie organizacji bezpieczeństwa europejskiego, doprowadzić do ogólnego ograniczenia zbrojeń w ramach równouprawnienia oraz zapewnić równocześnie aktywną współpracę Niemiec z Ligą Narodów,

7) że powyższy jednostronny akt Niemiec nietylko nie daje się pogodzić z tym programem, ale że został ponadto dokonany w chwili, kiedy rokowania się toczyły,

Przed świętami
W czasie świąt
Po świętach
i zawsze

tylko
czekolada

A. Piasecki S. A.

Szlachetne smowce
Wielki wybór
Niskie ceny
Artyst. opakowanie

Rokowania handlowe austriacko-czechosłowackie.

Wiedeń, 17. 4. (PAT.) Do Wiednia przybył czechosłowacki minister handlu Destalek, re-wizytując ministra Stockingera. W związku z przyjazdem tym wyrażane są tu nadzieje, że rokowania handlowe austriacko-czechosłowackie, które, jak się zdaje, utknęły na martwym punkcie doznają nowego impulsu. Rokowania te przerwane w środę, wznowione zostaną po przerwie świątecznej, tym razem w Pradze.

okażą się konieczne dla osiągnięcia celu, wytkniętego we wspomnianym programie, celem zabezpieczenia pokoju.

3) Zważywszy, że jednostronne odrzucenie zobowiązań międzynarodowych może zagrozić samemu bytowi Ligi Narodów, jako instytucji, której powierzona została opieka nad utrzymaniem pokoju i zorganizowaniem bezpieczeństwa,

RADA POSTANAWIA:

że tego rodzaju odrzucenie, bez uszczerbku dla postanowień w układach międzynarodowych już przewidzianych, winno, ilekroć chodzić będzie o zobowiązania, dotyczące bezpieczeństwa narodów i utrzymania pokoju w Europie, pociągnąć za sobą ze strony czynników Ligi i w ramach paktu zastosowanie odpowiednich środków,

oraz postanawia powierzyć komitetowi Rady, złożonemu z..... wypracowanie w tym celu postanowień, które nadałyby paktowi Ligi większą skuteczność w organizowaniu zbiorowego bezpieczeństwa i ustaliłyby w szczególności środki gospodarcze i finansowe, jakie mogłyby zastosować na wypadek, gdyby w przyszłości jakieś państwo, członek albo nie członek Ligi, zagroziło pokojowi przez jednostronne odrzucenie zobowiązań międzynarodowych.

Po zreferowaniu rezolucji przez min. Laval, przemawiali kolejno: Sir John Simon, baron Aloisi oraz min. Benesz, popierając stanowisko Francji o potępieniu Niemiec za ogłoszenie ustawy o dobrojeniu z dn. 16 marca b. r.

Rezolucja francuska przyjęta jednomyślnie przy wstrzymaniu się delegata Danji.

Genewa, 17. 4. (PAT.) Rada Ligi Narodów przyjęła dziś jednomyślnie przy powstrzymaniu się delegata Danji treść rezolucji francusko-angielsko-włoskiej, przedstawionej wczoraj przez min. Laval.

Deklaracje państw.

Genewa 17. 4. (PAT.) Przebieg dzisiejszego posiedzenia Rady Ligi był następujący:

Pierwszy przemawiał komisarz spraw zagranicznych ZSRR, Litwinow, który zaznaczył, że „poszanowanie zobowiązań międzynarodowych jest podstawową zasadą utrzymania pokoju i bezpieczeństwa narodów. Tem się tłumaczy wyjątkowa doniosłość sprawy, przedłożonej Radzie. Ważniejsze jednak niż ta formalna strona — mówił Litwinow — jest dla nas samo sedno zagadnienia. Stoimy na stanowisku równości państw i ich niezaprzeczonego prawa do zapewnienia bez-

pieczeństwa drogą zbrojeń. Inaczej jednak przedstawia się sprawa, gdy żywić musimy obawy, że tego rodzaju zbrojenia mają być użyte nie dla obrony granic, lecz dla ich pogwałcenia, lub urzeczywistnienia idei odwetu i zaatakowania innych państw. Nie można bez dostatecznych gwarancji przyznać krajowi, zdradzającemu takie zamiary. Cieszylibyśmy się, gdybyśmy mogli dyskusjonować nad tem zagadnieniem wspólnie z przedstawicielami państwa zainteresowanego i gdybyśmy otrzymali od nich zapewnienie, że zrzekają się swego programu odwetu i podbojów.

Dalszy ciąg na stronie 7-ej.

